

עין משפט
גר מצוה

ביצה פרק ראשון ביצה

מסורת הש"ס

16) לפי ב. לקמן ס' מילין
17) שבת קמ"ג פסחים ט"ז
18) [ט"ז] ס' שבת קמ"ג מילין
19) [ט"ז] (ד' מוספתא ס"א)
20) [ט"ז] (ו' מילין ס"ד)
21) [ט"ז] (ח' ס"א מוסקא)
22) [ט"ז] (ט' ס"א מוסקא)
23) [ט"ז] (י' ס' מילין)
24) [ט"ז] (יא' ס' מילין)
25) [ט"ז] (יב' ס' מילין)
26) [ט"ז] (יג' ס' מילין)
27) [ט"ז] (יד' ס' מילין)
28) [ט"ז] (ט"ו ס' מילין)
29) [ט"ז] (ט"ז ס' מילין)
30) [ט"ז] (י"ט ס' מילין)

מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים. למאן דאית ליה מוקצה דהא נמנבלה
בשבת לר' יהודה אמתול בין השמשות היתה עומדת לאדם וקא חשיב
ליה מוקצה (א) כהא לגבי כלבים: אבל מירי דחוי ליה. ועובר
שנמעי טרפה ראו לו לכשילד הלך מאתמול דעתיה עלייה אם
יולד יאכלנו: לפי שלא נספתו עיניו.
ואחריו לאסורא מכל השך השורץ
על הארץ כדלקמן: עס יאוספה
נגמרה. כדלפניא נגמרה כדכתיבה
אבל מקמי הכי לא חשיבה ביצה
גמורה ולקמיה מפרש ואזיל למאי
הלכתא: לאכלא כהלכא. דהשתא הוה
ביצה ולא בשר אבל הנמנבלת נמעי
אמה אינה ביצה (א) ואסורה לאכלא
בחלב: ביצים גמורות. ואפילו בלא
קליפה לבנה אלא שהלמנו לבדו גמור
ואע"פ שמעורה עדיין בגדין שריא
כדלקמן מדפליג ר' יעקב עליה ואמר'
אם היו מעורות בגדין אסורות:
בי"ט. וה"ק יתה דחוי מבעוד יום
מומר כי ודאי הוה דנגמרה בחול
אבל לא יתה לא נגמרה בחול ואסורה
משום הכנה דרבה: ופי סימא. אין
הלכה כדכתיבה זו דאשמועינן בה מאי
דלא אשמעינן במתני' וכו' וכו' משנה
לא חסם לן רבי וכו' וכו' רבי לא שנה
רבי חייא מניין לו: אלא הא דמניא
כו'. הך כדכתיבה דלעיל מאן קמי
נה: לא ביש שמאי ולא ביה. לא
כ"ש דמאי אריא נמעי אמה אפילו
נולדה בי"ט שריא ולא ביה דאפילו
נמעי אמן אסירי: ומגדל אפרוחים.
ולענין דין מקח וממכר אחר דאם
נולדה נגמרה בשולה ורואיה לגדל
ממנה אפרוחים אבל נמנבלת נמעי אמה
אינה מגדלת אפרוחים ואם תבעוהו
למכור ביצים לגדל אפרוחים אם מכר
אלו הוה מקח טעות ובעל מקח:
דפסיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
דתנן מ' מחתכין את הרלוועין לפני הבהמה
ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר
אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם אמר ליה (א) אין מוכן לאדם לא היו
מוכן לכלבים דמאי דחוי ליה לאינוש לא
שרי ליה לכלבים מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם דדעתיה דאינוש אבל מירי דחוי ליה
תניא כותיה רב תניא כותיה דשמואל
ואיתימא ר' יוחנן תניא כותיה דרב "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה מוכן אגב
אמו בשחיטה וזה אינו מוכן אגב אמו תניא
כותיה דשמואל ואיתימא רבי יוחנן "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
מותר מאי טעמא זה מוכן אגב אמו וזה
מותר עצמו בשחיטה תנו רבנן אפרוח
שנולד ביום טוב אסור (ב) רבי אליעזר בן יעקב
אומר יאף בחול אסור לפי שלא נתפתחו
עיניו כמאן אולא הא דתניא "יכל השורץ
השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא
נתפתחו עיניהם כמאן כר' אליעזר בן יעקב
אמר רב הונא אמר רב ביצה עם יציאתה
נגמרה מאי עם יציאתה נגמרה אילימא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא בחלב הא
במעו אמה אסורה לאכלא בחלב והתניא
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
ר' יהודה ב' פ' שאינו מוכן. ומינה הכי הוה מוכן
לאדם ארבה לא היו מוכן לכלבים דכין השמשות לא מני שמעי לה
דשמה הוה שבת והיא מוכה מהכא דמוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
על כן נראה להר"י דגם אם לא
היתה נבלה מעו"ט ולא נראה דהא
שבת למי רבי יהודה אומר אם לא
ממניא דלקמיה לגבי שבת דמסם לן
תנא כר"ש וכו' ומימי הך משנה
ו"ל דשפיר מיירי בשבת ומימי מן
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
היתור דאי לא אשמועינן כי אם גבי
שבת למי רבי יהודה אומר אם לא
היתה נבלה מערב שבת אסורה ומו
לא והייתי וידע דאסורה משום
מוקצה והאמאי היה נרץ למיתני לפי
שאינו מן המוכן אם אינו ענין לשבת
דלא שמעינן ליה מנחו ענין ליו"ט
ואפילו הכי אסור ואע"ג דהוה מוכן
לאדם בין השמשות משום דמוכן
לאדם לא היו מוכן לכלבים ומינה
הא דתנן בשבת (דף מג: וסג) אין
נומנין כלי תחת הנר בשבת לקבל
בו שמן ואם נתנו מבעוד יום מותר
ואין נאומין הימנו לפי שאינו מן המוכן
והסם מאי דרשינן מן הימור ולא
שיך לרבות י"ט ו"ל דהסם נמי
מכרי' מן הימור אע"פ שכנה הנר
כבר אסור אחרי כן לפי שאינו מן
המוכן והר"ר יעקב מקורבי"ל מירץ
דשפיר מיירי דוקא לענין שבת
ואע"פ"כ מוכה שפיר דמוכן לאדם לא
היו מוכן לכלבים דאי ס"ד מוכן
לאדם היו מוכן לכלבים א"כ בע"ש
מבעוד יום אם היה מוכן לאדם היה
כמו כן מוכן לכלבים וענין דמוכן
לאדם היו מוכן לכלבים א"כ כשהשך
וקדש היום אע"ג דנסתלקה הכנה
לאדם שאינה נראה לאדם עכשו
מ"מ היתה מוכנת לכלבים מבעוד
יום וכיון שהיתה מוכנת להס ההכנה
לא נסתלקה כקדוש היום:

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
ר' יהודה ב' פ' שאינו מוכן. ומינה הכי הוה מוכן
לאדם ארבה לא היו מוכן לכלבים דכין השמשות לא מני שמעי לה
דשמה הוה שבת והיא מוכה מהכא דמוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
על כן נראה להר"י דגם אם לא
היתה נבלה מעו"ט ולא נראה דהא
שבת למי רבי יהודה אומר אם לא
ממניא דלקמיה לגבי שבת דמסם לן
תנא כר"ש וכו' ומימי הך משנה
ו"ל דשפיר מיירי בשבת ומימי מן
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
היתור דאי לא אשמועינן כי אם גבי
שבת למי רבי יהודה אומר אם לא
היתה נבלה מערב שבת אסורה ומו
לא והייתי וידע דאסורה משום
מוקצה והאמאי היה נרץ למיתני לפי
שאינו מן המוכן אם אינו ענין לשבת
דלא שמעינן ליה מנחו ענין ליו"ט
ואפילו הכי אסור ואע"ג דהוה מוכן
לאדם בין השמשות משום דמוכן
לאדם לא היו מוכן לכלבים ומינה
הא דתנן בשבת (דף מג: וסג) אין
נומנין כלי תחת הנר בשבת לקבל
בו שמן ואם נתנו מבעוד יום מותר
ואין נאומין הימנו לפי שאינו מן המוכן
והסם מאי דרשינן מן הימור ולא
שיך לרבות י"ט ו"ל דהסם נמי
מכרי' מן הימור אע"פ שכנה הנר
כבר אסור אחרי כן לפי שאינו מן
המוכן והר"ר יעקב מקורבי"ל מירץ
דשפיר מיירי דוקא לענין שבת
ואע"פ"כ מוכה שפיר דמוכן לאדם לא
היו מוכן לכלבים דאי ס"ד מוכן
לאדם היו מוכן לכלבים א"כ בע"ש
מבעוד יום אם היה מוכן לאדם היה
כמו כן מוכן לכלבים וענין דמוכן
לאדם היו מוכן לכלבים א"כ כשהשך
וקדש היום אע"ג דנסתלקה הכנה
לאדם שאינה נראה לאדם עכשו
מ"מ היתה מוכנת לכלבים מבעוד
יום וכיון שהיתה מוכנת להס ההכנה
לא נסתלקה כקדוש היום:

מב א מ"י פ"ג מהלכות
יו"ט הלכה א' סג
לאין ע"ה טו"ט פ"ג א"ת ס"י
תלך עסק ה':
ב ד ב מ"י פ"ג מהלכות
טו"ט פ"ג א"ת ס"י
תק"ט ע"ה:
[ב ד ג מ"י פ"ג מהל'
מ"ה הלכה י'
טו"ט פ"ג א"ת ס"י טו טק"ף א'
וכנ"ל אל"ס פ"ג א"ת טרפות
דלא כר"א ב"ן]:
ב ד ד מ"י פ"ג מהל'
חמ"ד הלכה ה סג
לאין קול טו"ט פ"ג א"ת ס"י
פ"ו טק"ף ה' ונ"ד אל"ס
ורא"ש כ"ח וט"ו פ"ג א"ת ס"י
ל"ו ונ"ד פ"ג א"ת ס"י ג'
ב ד ה מ"י פ"ג מהלכות
י"ט הלכה כ סג
לאין ס"ה טו"ט פ"ג א"ת ס"י
תק"ט ע"ה:]

תורה אור השלם

1. כל הולך על ג' וכו' וכו'
הולך על ארבע עד כ"ו
מ"רבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלו כי קלץ
הם: ויקרא י"א ס"ב

הגהות הב"ח

(א) ש"י ד"ה מוכן וכו'
מוקצה לגבי מלכות כ"ל
ומינה כהא שמתק:
(ב) תיב"ד ד"ה השחט וכו'
מוכן לכלבים דתנן
מחתכין:

גלוין הש"ס

תוס' ד"ה ביצים וכו'
כפ"י שהיא נרלה
באפרוח. פי ששה
מוקלצין ב"ק מ"ה ד"ה
מ"ט:

מוסף רש"י

מחתכין את הדלועין.
התלשין ומימי קמתן ללא
המלכל כהמה קימי אלא
לאדם ושבת מ"ה אלא
אחרין מוקלצין לן לנכמה
דמלכל חסין ע"ש ע"ה
ולא אחרין מירחה ללא
נזיק הוה (ר"ל ג' וכו') ואת
הנבלה לפני הכלבים.
שנתגלה היום וכן
השמשות היתה עומדת
לאדם ואפילו הכי מחתכין
ושבת (ק"ו) ולפי'ם
שנתגלה בשבת, דכין
השמשות לא היתה עומדת
לאכילת כלבים, אפילו הכי
שרי, דיתן לן מוקצה בשבת
ורשי' ב. ל' ש' שאינה
מן המוכן, אמתול
שקדש היום לא היתה
עומדת למאכל כלבים
(וחול' ד. ד. עגל שנולד
ביום טוב מותר, ואינו
מוקצה שיהי בין השמשות
נמי היה מוכן אגב אמו
(שבת קמ"ד וכו' וכו')
ק"ו.

רבינו הנאול

תניא כשמואל ואיתימא ר'
יוחנן עגל שנולד ביום טוב
מותר מפני שמוכן על ב'ב
אמו, אפרוח שנולד ביום טוב
מותר מפני שחיהו עצמו
כשחיטה. ת"ר אפרוח
שנולד ביום טוב, ר' אפרוח
אליעזר אומר (אפילו)
בחול אסור לפי שלא
נתפתחו עיניו. תניא אריך
כל השורץ השרץ לרבות
אפרוחים שלא נתפתחו
עיניהם. ורביא דשעמא
מותר, אבל אפרוח שנולד
בו יום אסור. אמר
רב הונא אמר רב ביצה
(ע"ה) יציאתה נגמרה.
והאי קאנו עם יציאתה
נגמרה ומגדלת אפרוחין,
אבל במעי אמן לא. למאי
נפקא מינה למקח וממכר.
כי הוה מקח טעות דאמר רבי

ביצים

גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
דתנן מ' מחתכין את הרלוועין לפני הבהמה
ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר
אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם אמר ליה (א) אין מוכן לאדם לא היו
מוכן לכלבים דמאי דחוי ליה לאינוש לא
שרי ליה לכלבים מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם דדעתיה דאינוש אבל מירי דחוי ליה
תניא כותיה רב תניא כותיה דשמואל
ואיתימא ר' יוחנן תניא כותיה דרב "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה מוכן אגב
אמו בשחיטה וזה אינו מוכן אגב אמו תניא
כותיה דשמואל ואיתימא רבי יוחנן "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
מותר מאי טעמא זה מוכן אגב אמו וזה
מותר עצמו בשחיטה תנו רבנן אפרוח
שנולד ביום טוב אסור (ב) רבי אליעזר בן יעקב
אומר יאף בחול אסור לפי שלא נתפתחו
עיניו כמאן אולא הא דתניא "יכל השורץ
השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא
נתפתחו עיניהם כמאן כר' אליעזר בן יעקב
אמר רב הונא אמר רב ביצה עם יציאתה
נגמרה מאי עם יציאתה נגמרה אילימא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא בחלב הא
במעו אמה אסורה לאכלא בחלב והתניא
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
דתנן מ' מחתכין את הרלוועין לפני הבהמה
ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר
אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם אמר ליה (א) אין מוכן לאדם לא היו
מוכן לכלבים דמאי דחוי ליה לאינוש לא
שרי ליה לכלבים מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם דדעתיה דאינוש אבל מירי דחוי ליה
תניא כותיה רב תניא כותיה דשמואל
ואיתימא ר' יוחנן תניא כותיה דרב "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה מוכן אגב
אמו בשחיטה וזה אינו מוכן אגב אמו תניא
כותיה דשמואל ואיתימא רבי יוחנן "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
מותר מאי טעמא זה מוכן אגב אמו וזה
מותר עצמו בשחיטה תנו רבנן אפרוח
שנולד ביום טוב אסור (ב) רבי אליעזר בן יעקב
אומר יאף בחול אסור לפי שלא נתפתחו
עיניו כמאן אולא הא דתניא "יכל השורץ
השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא
נתפתחו עיניהם כמאן כר' אליעזר בן יעקב
אמר רב הונא אמר רב ביצה עם יציאתה
נגמרה מאי עם יציאתה נגמרה אילימא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא בחלב הא
במעו אמה אסורה לאכלא בחלב והתניא
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
דתנן מ' מחתכין את הרלוועין לפני הבהמה
ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר
אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם אמר ליה (א) אין מוכן לאדם לא היו
מוכן לכלבים דמאי דחוי ליה לאינוש לא
שרי ליה לכלבים מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם דדעתיה דאינוש אבל מירי דחוי ליה
תניא כותיה רב תניא כותיה דשמואל
ואיתימא ר' יוחנן תניא כותיה דרב "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה מוכן אגב
אמו בשחיטה וזה אינו מוכן אגב אמו תניא
כותיה דשמואל ואיתימא רבי יוחנן "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
מותר מאי טעמא זה מוכן אגב אמו וזה
מותר עצמו בשחיטה תנו רבנן אפרוח
שנולד ביום טוב אסור (ב) רבי אליעזר בן יעקב
אומר יאף בחול אסור לפי שלא נתפתחו
עיניו כמאן אולא הא דתניא "יכל השורץ
השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא
נתפתחו עיניהם כמאן כר' אליעזר בן יעקב
אמר רב הונא אמר רב ביצה עם יציאתה
נגמרה מאי עם יציאתה נגמרה אילימא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא בחלב הא
במעו אמה אסורה לאכלא בחלב והתניא
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים

השתא מוכן לאדם לא היו מוכן לכלבים
דתנן מ' מחתכין את הרלוועין לפני הבהמה
ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר
אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם אמר ליה (א) אין מוכן לאדם לא היו
מוכן לכלבים דמאי דחוי ליה לאינוש לא
שרי ליה לכלבים מוכן לכלבים הוה מוכן
לאדם דדעתיה דאינוש אבל מירי דחוי ליה
תניא כותיה רב תניא כותיה דשמואל
ואיתימא ר' יוחנן תניא כותיה דרב "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
אסור ומה הפרש בין זה לזה זה מוכן אגב
אמו בשחיטה וזה אינו מוכן אגב אמו תניא
כותיה דשמואל ואיתימא רבי יוחנן "עגל
שנולד ביום טוב מותר באפרוח שנולד ביום טוב
מותר מאי טעמא זה מוכן אגב אמו וזה
מותר עצמו בשחיטה תנו רבנן אפרוח
שנולד ביום טוב אסור (ב) רבי אליעזר בן יעקב
אומר יאף בחול אסור לפי שלא נתפתחו
עיניו כמאן אולא הא דתניא "יכל השורץ
השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא
נתפתחו עיניהם כמאן כר' אליעזר בן יעקב
אמר רב הונא אמר רב ביצה עם יציאתה
נגמרה מאי עם יציאתה נגמרה אילימא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא בחלב הא
במעו אמה אסורה לאכלא בחלב והתניא
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב אלא עם
יציאתה נגמרה ומותרת לאכלא ביום טוב
ביום טוב והא תניא "יהושפט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
מותרות לאכלן ביום טוב וכו' תימא קמ"ל כדכתיבה מאי דלא אשמעינן
במתניתין הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרים
לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי
הכל שריין וכו' תימא בית הלל אפילו במעי אמן נמו אסורי והאי דקתני נולדה
להודיעך כחן דב"ש דאפילו נולדה נמו שרו אלא הא דתניא השוחט את
התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
ב"ה אלא עם יציאתה נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
אפרוחים למאי נפקא מינה למקח וממכר כי הוה מקח טעות דאמר להו בעי
דפחיא